

ESIMESE ASTME KOHTU MÄÄRUS (teine, laiendatud koda)

27. mai 2004*

Kohtuasjas T-358/02,

Deutsche Post AG, asukoht: Bonn (Saksamaa),

DHL International Srl, asukoht: Rozzano (Itaalia),

esindajad: advokaadid J. Sedemund ja T. Lübbig,

hagejad,

versus

Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: V. Di Bucci, J. Flett ja V. Kreuschitz,
kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

kostja,

* Kohtumenetluse keel: saksa.

keda toetavad

Itaalia Vabariik, esindaja: U. Leanza, hiljem I. Braguglia, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

ja

Poste Italiane SpA, asukoht: Rooma (Itaalia), esindajad: *solicitor* B. O'Connor ja advokaat A. Fratini,

menetlusse astujad,

mille esemeks on taotlus tühistada komisjoni 12. märtsi 2002. aasta otsus 2002/782/EÜ Itaalia poolt Poste Italiane SpA-le (end Ente Poste Italiane) antud riigiabi kohta (ELT L 282, lk 29),

EUROOPA ÜHENDUSTE
ESIMESE ASTME KOHUS (teine, laiendatud koda),

koosseisus: esimees J. Pirrung, kohtunikud V. Tiili, A. W. H. Meij, M. Vilaras ja N. J. Forwood

kohtusekretär: H. Jung,

on andnud järgmise

määruse

Asjaolud, menetlus ja poolte nõuded

- 1 Olles püsivalt kahjumis olnud, sai Itaalia õiguse alusel asutatud aktsiaselts Poste Italiane, endine Ente Poste Italiane (Itaalia Post) ajavahemikus 1994–1999 Itaalia ametiasutustelt avalikku abi 17 960 miljardi Itaalia liiri (ITL) (9,28 miljardit eurot) suuruses summas oma puudujäägi hüvitamiseks.
- 2 Komisjon võttis EÜ artikli 88 lõikes 2 sätestatud menetluse järel 12. märtsil 2002 vastu otsuse 2002/782/EÜ Itaalia poolt Poste Italiane SpA-le (end Ente Poste Italiane) antud riigiabi kohta (EÜT L 282, lk 29). Selles Itaalia Vabariigile suunatud otsuses leidis komisjon nimelt, et ülalnimetatud summa maksmine ei kujutanud endast riigiabi EÜ artikli 87 lõike 1 tähenduses (edaspidi „vaidlustatud otsus”). Selle otsuse 128. põhjenduses leidis komisjon, et Itaalia Posti postitegevus väljaspool üldiste majanduslike huvidega seotud teenuseid on „marginaalne”, täpsustades 61. põhjenduses, et see konkurentsitingimustes toimuv tegevus moodustas umbes 10% Itaalia Posti käibest. Komisjoni sõnul „esines Itaalia postisektoris teatav konkurents” ja „nimelt kiirpostiteenust, pakside lähetamise teenust äriklientidele ja

logistikateenuseid pakuvad Itaalias eraõiguslikud ettevõtjad, kellest osade asukoht on mõnes teises liikmesriigis" (115. põhjendus). Selles kontekstis viitab joonealune märkus leheküljel 40, et „TNT ja DHL on näited välismaise kontrolli all olevatest äriühingutest”.

- 3 Hagejateks olevad äriühingud — Saksa õiguse alusel asutatud aktsiaselts Deutsche Post (Saksa Post, edaspidi „DP”) ja Itaalia õiguse alusel asutatud osäühing DHL International (edaspidi „DHL”), milles DP-l on alates 1998. aastast enamusosalus — tegutsevad mõlemad Itaalia konkurentsile avatud postiturul. Seoses Deutsche Posti kontserni kuuluvate äriühingute konkurentsivõimelise positsiooniga tuleb välja tuua, et DHL on tegev Itaalia dokumentide ja postipakkide kiirtransporditurul nii siseriiklikul kui rahvusvahelisel tasemel, et Deutsche Post Srl pakub Itaalias siseriiklikke ja rahvusvahelisi pakkide lähetamise ja logistika teenuseid, et Deutsche Post Global Mail GmbH-l on litsents osutada teenuseid kirjade ja postipakkide kokkukogumise, transpordi, sorteerimise ja laialikandmise sektoris ja et Danzas Italia SpA pakub Itaalia turule mõeldud terviklikku logistikateenust maismaa-, õhu- ja mereteid pidi.
- 4 Hagejad esitasid vaidlustatud otsuse tühistamiseks hagiavalduse, mis saabus Esimese Astme Kohtu kantseleisse 5. detsembril 2002.
- 5 Hagejad heidavad komisjonile ette sisuliselt seda, et too rikkus mittediskrimineerimise põhimõtet, kuna ta eelistas Itaalia Posti, kiites heaks Itaalia ametiasutuste poolt antud abi, olgugi et sarnane abi Saksa ametiasutuste poolt DP-le loeti ühisturuga kokkusobimatuks komisjoni 19. juuni 2002. aasta otsuses 2002/753/EÜ Saksamaa Liitvabariigi poolt Deutsche Post AG heaks vastu võetud meetmete kohta (EÜT L 247, lk 27, edaspidi „DP-d puudutav otsus”).

- 6 Komisjon esitas 22. jaanuaril 2003 Esimese Astme Kohtu kantseleile avalduse, millega tõstatas vastuvõetamatuse vastuväite ja rõhutas olulise erinevuse olemasolu DP-ga seotud menetluse ja Itaalia Postiga seotud menetluse vahel.
- 7 Hagejad esitasid oma märkused selle vastuväite kohta 7. märtsil 2003 Esimese Astme Kohtu kantseleile esitatud avaldusega.
- 8 Laiendatud teise koja esimehe 26. juuni 2003. aasta määrusega lubati Itaalia Vabariigil ja Itaalia Postil menetlusse astuda komisjoni nõuete toetuseks. Vastavalt 8. ja 5. septembril 2003 esitatud avaldustega võtsid nad seisukoha vastuvõetamatuse vastuväite kohta. Hagejad ja komisjon esitasid vastavalt 26. ja 27. novembril 2003 oma märkused Itaalia Posti avalduse kohta.
- 9 Komisjon, Itaalia Vabariik ja Itaalia Post paluvad Esimese Astme Kohtul:
 - jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata;
 - mõista kohtukulud välja hagejalt.
- 10 Hagejad paluvad Esimese Astme Kohtul:
 - lükata vastuvõetamatuse vastuväide tagasi;

- teise võimalusena ühendada see põhikohtuasja läbivaatamisega;
- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Õiguslik käsitlus

- 11 Oma vastuväite toetuseks esitab komisjon kaks vastuvõetamatuse alust. Esiteks ei puuduta Itaalia Vabariigile suunatud vaidlustatud otsus hagejaid isiklikult EÜ artikli 230 neljanda lõigu tähenduses. Teiseks ei ole hagejatel kohtusse pöördumiseks põhjendatud seaduslikku huvi.
- 12 Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 114 lõike 1 kohaselt teeb Esimese Astme Kohus vastuvõetamatuse kohta otsuse ilma asja sisuliselt arutamata, kui üks pooltest seda taotleb. Kooskõlas sama artikli lõikega 3 on järgnev menetlus suuline, kui vastupidist otsust ei ole tehtud. Käesolevas asjas leiab Esimese Astme Kohus, et kohtutoimikus olevad dokumendid on piisavalt selgitavad, et ta saaks taotluse üle otsustada suulist menetlust avamata.
- 13 Sellega seoses tuleb esiteks uurida, kas vaidlustatud otsus puudutab hagejaid isiklikult.

Poolte argumendid

- 14 Komisjon rõhutab, et ei DP ega DHL ei osalenud vaidlustatud otsuse vastuvõtmisele eelnenud haldusmenetluses. Komisjon järeldab sellest, et vaidlustatud otsus puudutab hagejaid samal alusel kui kõiki teisi Itaalia Posti konkurente ühel või teisel asjaomasel turul. Sellega seoses täpsustab komisjon, et vaidlustatud otsus puudutab hagejaid nende tegevuses ekspressteenuste valdkonnas, st seoses teatava äritegevusega, millega võivad igal ajal tegeleda kõik teised isikud ja mille alusel ei saa neid seega individualiseerida.
- 15 Selles kontekstis viitab komisjon vaidlustatud otsuse 32. ja 39. põhjendusele, mille kohaselt Itaalia Posti ülesanneteks olid mitte üksnes postiteenuste osutamine, vaid ka postisäästude kogumine ja maksesüsteemi pakkumine; lisaks sellele oli tal ka õigus osutada vabas konkurentsis teisi posti-, telekommunikatsiooni-, finants-, kindlustus- ja laialikandmise teenuseid. Hagejad väidavad isegi, et mitmed nende grupi ettevõtjad konkureerivad Itaalia Posti või mõne tema grupi ettevõtjaga erinevates sektorites, nagu näiteks kiirpostiteenus ja postipakkide toimetamine kaubandusklientidele Itaalias.
- 16 Komisjoni sõnul on Itaalia Postil neis sektorites palju teisi konkurente. Postiteenuste turul on nendeks nimelt TNT (Hollandi Posti poolt kontrollitav), Consigna (Briti Posti poolt kontrollitav), United Parcel Service (UPS), Rinaldi, Swiss Post Italy (SPI), IMX, Mail Express ja Easy Mail. Meenutades, et Itaalia Post ja teised tema kontserni ettevõtjad pakuvad samuti panga-, kindlustus- ja telekommunikatsiooniteenuseid, väidab komisjon, et suur hulk teisi ettevõtjaid tegutsevad kõigil neil turgudel, kus

esineb elav konkurents. Seega oleks raske hinnata, et kõigil neil Itaalia Posti konkurentidel on ise haldusmenetluses osalemata õigus esitada hagi seoses Itaalia Postile antud riigiabiga.

- 17 Komisjon lisab, et ta võttis vaidlustatud otsuse vastu ametliku uurimismenetluse tulemusel, nii et huvitatud kolmandatel isikutel olid EÜ artikli 88 lõikes 2 toodud menetluslikud tagatised. Komisjon leiab, et temapoolne ainuski keeldumine kõnealust menetlust avada oleks hagejad EÜ artikli 230 neljanda lõike tähenduses individualiseerinud. Seega ei saa hagejaid ainuüksi seetõttu, et nad on huvitatud kolmandad isikud, pidada vaidlustatud otsusest isiklikult puudutatuteks. Kui hagejad saaksid käesoleva hagi esitada, kuigi nad haldusmenetluses ei osalenud, esitaksid nad Esimese Astme Kohtule tegelikult märkusi seoses komisjonis toimunud haldusmenetlusega.
- 18 Menetlusse astuja seisukohtades leiab Itaalia Post, et hagejate poolt kaitstav positsioon ei võta arvesse vaidlustatud otsuse aluseks olevat majanduslikku tausta. Itaalia kiirpostituru struktuur ja areng näitavad kõnealuse ajavahemiku osas, et hagejate olukord on täiesti samane paljude teiste turul osalejate omaga. Sellest tuleneb muuhulgas, et Itaalia poolt Itaalia Posti heaks vastu võetud meetmed ei mõjutanud kuidagi hagejate konkurentsipositsiooni.
- 19 Itaalia Post rõhutab, et kiirpostiteenused kujutavad endast suurt osa postiteenuste turust. Sellelt konkreetsest turult saadav käive moodustas 2–3% tema konkurentsi tingimustes toimuvast kaubandustegevusest. Tegelikult oli tema käive vahemikus 1994–1999 keskmiselt üle 5,5 miljardi euro, samas kui käive kiirpostiteenuste turul

oli üksnes vahemikus 15–36 miljonit eurot aastatel 1994–1998 (1999. aastal oli ettevõtte käive kontsernitasandil 125 miljonit eurot tänu äriühingu SDA ülevõtmisele).

- 20 Itaalia Post järeldab sellest, et hagejad ei saa väita, et nad on individuaalselt puudutatud, kuna neid ei saa esile tuua Itaalia Posti praeguste või võimalike konkurentide seast kõigil ligi kolmekümnel asjaomasel turul, millel ta tegutseb. Kui hagejate argumentidega nõustuda, tuleks isiklikult puudutatuks pidada iga Itaalia Posti konkurenti, kes kuulub „juhtgruppi“ ükskõik millisel turul, kus Itaalia Post on tegev. Sellest tuleneb paradoksaalselt, et käesolevas asjas oleks ligi kahesajal ettevõtjal õigus kohtu poole pöörduda ainuüksi nende konkurendisuhte tõttu Itaalia Postiga, mis on võrreldav DP poolt tema hagi toetuseks esiletoodud suhtega.
- 21 Lisaks, isegi kui piirata uurimisala Itaalia kiirposti teenuste turuga, ei võimaldaks hagejate olukord antud turul järeldada, et nad on teiste konkurentidega võrreldes isiklikult puudutatud. Tegelikult ei ole hagejad tõendanud, et neile oleks tekkinud tegelik ja kindel kahju vaidlustatud abi maksmise tagajärjel, ega tõendanud otsese seose olemasolu selle abi ja võimaliku tekkinud kahju vahel. Vastupidiselt olevat nad suurendanud oma turuosa ja täheldanud suuremat protsentuaalset kasvu mitte üksnes turu suurenemise, vaid ka Itaalia Posti kontserni kasvuga võrreldes.
- 22 Hagejad väidavad vastu, et komisjoni argumentatsioon ei pea silmas erinevate turgude struktuuri, millel Itaalia Post on tegev. Selle teesiga näitab komisjon, et ta ei vaevunud asjakohaseid turge täpselt kindlaks tegema ega hinnanud vaidlusaluse abi konkreetseid mõjusid konkurentidele.

- 23 Meenutades, et nad konkureerivad Itaalia Postiga eelõige kiirpakkide transpordi vabaks lastud turul, rõhutavad hagejad, et Itaalia Post valitses kuni 1998. aastani 5% sellest turust, mida ta arvestatavalt suurendas kiirpakkidega tegeleva äriühingu SDA omandamisega. Nõnda olid erinevatel Itaalia turul tegutsevatel äriühingutel 1998. aastal järgmised turuosad: TNT (Hollandi Post) — 21%, UPS — 15%, SDA — 9%, DHL — 8%, Executive — 8%, Postacelere (Itaalia Post) — 5%. Seega oli sellel ajal Itaalia kiirpostipakkide turul tegutsevate äriühingute arv vähenenud „juhtgrupiks”, keda sai kergelt määratleda kolme välismaise äriühinguna (TNT, DHL ja UPS), kes konkureerisid Itaalia Posti ning temaga integreeritud tütarettevõtte SDA-ga; äriühingu Executive omandas aastal 2000 Briti Post. Komisjoni väide, et tegu on äritegevusega, millega „ükskõik kes võib igal ajal tegeleda”, põhineb seega majandusliku tegelikkuse mittetunnustamisel.
- 24 Liati tugineb vaidlustatud otsus ise Itaalia Posti kõigi tegevusalade selgele eristamisele. Selle otsuse 116. ja 117. põhjenduses uuris komisjon tegelikult Itaalia Posti tegevust rahandus- ja pangandussektoris, nentides, et Itaalia Post konkureeris mitmete siseriiklike ja välismaiste pankade ja rahandusinstituutidega; selles kontekstis ei nimetanud komisjon ühtegi konkreetset konkurenti. Seevastu 115. põhjenduses uuris komisjon Itaalia postiturul vahepeal liberaliseeritud teenuseid, nimelt kiirpostiteenuseid, pakkiide lähetamise teenuseid äriklientidele ja logistika-teenuseid, mida arendasid eraettevõtjad.
- 25 Sellega seoses viitas komisjon otseselt asjaolule, et „osade” nende ettevõtjate „asukoht on mõnes teises liikmesriigis”. Joonealuses märkuses leheküljel 40, viidates vaidlustatud otsuse 115. põhjendusele, nimetatakse TNT-d ja DHL-i otseselt kui välismaise kontrolli all olevaid äriühinguid. Komisjon pidas seega täpselt silmas mõnede Itaalia turu olulisemate konkurentide, nimelt TNT ja DHL-i olukorda.

- 26 Hagejate sõnul vastab see konkurentsiseisundi kirjeldus ka sellele, mis tulenes Itaalia konkurentsiameti väljakujunenud otsusepraktikast. Sellega seoses viitavad nad kõnealuse ameti 10. juuli 1998. aasta, 8. veebruari 2001. aasta ja 20. detsembri 2002. aasta otsustele. Viimane otsus nimetavat kiirteenuste turul tegutsevateks (viitega vastavatele turuosadele 2001. aastal) ainult järgmisi äriühinguid: Bartolini — 22,4%, Itaalia Post/SDA — 21,9%, TNT — 18,5%, Executive — 13,1%, DHL — 6,6%, UPS — 3,6%, Rinaldo Rinaldi — 2,9%.
- 27 Itaalia Postile kuulus 20% äriühingust Bartolini ning Bartolini ja SDA vahel eksisteeris strateegiline partnerlus. Turutingimused olid stabiilsed, kuna enama kui nelja aasta jooksul tuvastas Itaalia konkurentsiamet selgelt eristatava ja individuaaliseeritava grupi äriühinguid, kes olid Itaalia kiirpostiturul konkurendid. DHL-i nimetati neis kolmes otsuses Itaalia Posti arvestatavaks konkurendiks.
- 28 Hagejate arvates ei saa komisjon neile ette heita asjaolu, et nad käesolevas kohtumenetluses tuginevad faktidele, mida nad oleksid komisjoni sõnul pidanud esitama juba haldusmenetluse ajal. Tegelikult tuginevad käesolevas kohtuasjas esitatud peamised fakti- ja õigusväited nimelt vaidlustatud otsuse ja DP-d puudutava otsuse vahelistele erinevustele. Viimane olevat vastu võetud kolm kuud pärast vaidlustatud otsust, nii et hagejad ei saanud Esimese Astme Kohtule esitatud fakti- ja õigusväiteid esitada haldusmenetluses, mille tulemusena võeti vastu vaidlustatud otsus.
- 29 Vastuses Itaalia Posti menetlusse astuja seisukohtadele väidavad hagejad, et nad ei pea täpselt välja töötama kaebust iga vaidlustatud otsuses puudutatud turu osas, et põhjendada nende õigust kohtusse pöörduda. Nad vaidlustavad seda otsust vaid osas, mis puudutab kiirpostiteenuste turgu. Nad kuulusid sellel turul kolme välismaise äriühingu kergelt individualiseeritavasse „juhtgruppi”. Igal juhul mõjutab

asjaolu, et Itaalia Post sai ühepoolse eelise, tema otsese konkurendi DHL-i turupositsiooni. Hagejate turuosade suurenemine kõnealusel turul ei välista seega nende õigust kohtusse pöörduda.

- 30 Lõpuks vaidlevad pooled selle üle, kas käesoleva kohtuasja lahenduse seisukohalt on asjakohased Esimese Astme Kohtu 27. aprilli 1995. aasta otsused kohtuasjas T-442/93: AAC jt v. komisjon (EKL 1995, lk II-1329) ja T-435/93: ASPEC jt v. komisjon (EKL 1995, lk II-1281), 22. oktoobri 1996. aasta otsus kohtuasjas T-266/94 Skibsværftsforeningen jt v. komisjon (EKL 1996, lk II-1399), 5. novembri 1997. aasta otsus kohtuasjas T-149/95: Ducros v. komisjon (EKL 1997, lk II-2031), 15. septembri 1998. aasta otsus kohtuasjas T-11/95: BP Chemicals v. komisjon (EKL 1998, lk II-3235) ning 5. detsembri 2002. aasta otsus kohtuasjas T-114/00: Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum v. komisjon (EKL 2002, lk II-5121).

Esimese Astme Kohtu hinnang

- 31 Kuna hagejad ei olnud vaidlustatud otsuse adressaadid, saab käesoleva hagi EÜ artikli 230 alusel vastuvõetavaks tunnistada vaid siis, kui see otsus puudutab hagejaid otseselt ja isiklikult.
- 32 Otsese mõjuga seondult piisab meenutamisest, et kuna vaidlustatud otsuse kohaselt ei ole teatavad maksed riigiabi, on otsusel hagejatele otsene mõju (vt analoogiline eespool viidatud kohtuasi Ducros v. komisjon, punkt 32)

- 33 Seoses isikliku mõjuga hagejatele tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et otsuse adressaatideks mitteolevad isikud saavad väita, et see otsus neid isiklikult mõjutab vaid siis, kui see otsus puudutab neid teatavate nende eripäraste omaduste või kõigist teistest isikutest eristava olukorra tõttu ning seega individualiseerib neid sarnaselt otsuse adressaadiga (Euroopa Kohtu 15. juuli 1963. aasta otsus kohtuasjas 25/62: Plaumann v. komisjon, EKL 1963, lk 197, 223, ja ülalviidatud kohtuasi BP Chemicals v. komisjon, punkt 71).
- 34 Kuna vaidlustatud otsus võeti vastu EÜ artikli 88 lõikes 2 sätestatud ametliku uurimismenetluse tulemusena, siis tuleb meenutada, et kohtupraktikast tuleneb ka see, et taoline otsus puudutab isiklikult selle menetluse aluseks olnud kaebuse esitanud ettevõtjaid, kelle menetluse kulgu mõjutanud märkused kuulati ära, kui sellegipoolest otsuse esemeks olev meede nende turuseisu oluliselt mõjutab (Euroopa Kohtu 28. jaanuari 1986. aasta otsus kohtuasjas 169/84: COFAZ jt v. komisjon, EKL 1986, lk 391, punktid 24 ja 25, ning ülalviidatud kohtuasi BP Chemicals v. komisjon, punkt 72).
- 35 Käesolevas asjas ei ole selles kohtupraktikas käsitletud tingimused täidetud, kuna ükski hagejatest ei algatanud komisjonis toimunud haldusmenetlust ega esitanud selle menetluse raames märkusi, mis oleksid võinud mõjutada menetluse kulgu.
- 36 Sellegipoolest võib ettevõtja, isegi aktiivselt komisjonis toimunud haldusmenetluses osalemata, näidata mõnel muul moel, et ta on isiklikult puudutatud (ülalviidatud kohtuasi BP Chemicals v. komisjon, punkt 72, ja osundatud kohtupraktika), täpsustusega, et ta peab igal juhul näitama, et vaidlustatud otsusega loa saanud meede võib oluliselt mõjutada tema seisundit asjaomasel turul.

- 37 Oluliseks mõjuks ei saa pidada vaid asjaolu, et kõnealune otsus võib avaldada teatud mõju asjaomasel turul esinevatele konkurentsivõimetele ja et puudutatud ettevõtja on mingis konkurentsivõimetele otsusest kasu saava ettevõtjaga (vt selle kohta Euroopa Kohtu 10. detsembri 1969. aasta otsus liidetud kohtuasjades 10/68 ja 18/68: Eridania jt v. komisjon, EKL 1969, lk 459, punkt 7). Seega ei saa ettevõtja tugineda üksnes asjaolule, et ta on kõnealusest meetmest kasu saava ettevõtja konkurent, vaid peab lisaks sellele näitama, et tema turuseisundit on mõjutatud olulisel määral (vt selles tähenduses Euroopa Kohtu 23. mai 2000. aasta otsus kohtuasjas C-106/98 P: Comité d'entreprise de la Société française de production jt v. komisjon, EKL 2000, lk I-3659, punktid 40 ja 41).
- 38 Käesoleva asjaga seoses tuleb tõdeda, et hagejad ei ole esitanud ühtegi tõendit Deutsche Posti kontserni kuuluvate äriühingute Deutsche Post Srl, Deutsche Post Global Mail GmbH ja Danzas Italia SpA erilise konkurentsialase olukorra kohta Itaalia postiturul.
- 39 Mis puudutab hagejat DHL, siis ei piisa tema nimelisest märkimisest lehekülje 40 joonealuses märkuses tõendamaks, et tema konkurentsialane seisund oli oluliselt mõjutatud. Tegelikult viitab komisjon selles lõigus üksnes sellele, et Itaalia postisektoris esines „teatav konkurents”, täpsustades, et erinevaid teenuseid „pakuvad Itaalias eraõiguslikud ettevõtjad, kellest osade asukoht on mõnes teises liikmesriigis”; selles kontekstis on komisjoni sõnul „TNT ja DHL [...] näited välismaise kontrolli all olevatest äriühingutest”. Miski ei võimalda antud lõigust tuletada, et selle otsusega Itaalia Posti kasuks vastu võetud meetmed oleksid oluliselt mõjutanud DHL-i olukorda turul.
- 40 Hagejad väidavad sellegipoolest, et DHL kuulub kolmest välismaisest äriühingust koosnevasse „juhtgruppi”, kes konkureerivad Itaalia Postiga Itaalia kiirpostitrans-

pordi turul. Nad üritavad tõendada DHL-i individualiseerimist viitega, et tema turuosa oli 1998. aastal 8% ning 2001. aastal 6,6%, võrreldes Itaalia posti turuosadega vastavalt 14% ja 21,9% (sealhulgas tema osaluse kaudu äriühingu SDA kapitalis).

- 41 Nagu Itaalia Post õigesti märkis, oli turul mitmeid osalejaid, kellest mõnede turuosa oli DHL-i omast kõrgem, nimelt TNT (1998. aastal 21% ja 2001. aastal 18,5%), UPS (1998. aastal 15%), Executive (1998. aastal 8% ja 2001. aastal 13,1%) ja Bartolini (2001. aastal 22,4%). Muuhulgas viitasid hagejad samadele numbritele, viidates teiste äriühingute turuosadele (vt ülal punktid 23 ja 26). Need arvulised tõendid ei näita iseenesest, et DHL-i konkurentsialane olukord teiste Itaalia Posti konkurentidega võrreldes oleks olnud vaidlustatud otsusest oluliselt mõjutatud.
- 42 Tuleb lisada, et Itaalia Post esitas andmeid Itaalia kiirpostiteenuste turu arengu kohta, millest nähtub, et ajavahemikus 1994–1999 oli DHL-i iga-aastase juurdekasvu määr (23,9%) kõrgem turu juurdekasvu määrast (12,1%) ja et 1998. aastast 2001. aastani tõusis DHL-i käive ning turuosa ja jõudis juurdekasvu määrani (20,3%), mis oli kõrgem turu juurdekasvu määrast (11,6%) ja isegi kõrgem Itaalia Posti kontserni omast pärast SDA ülevõtmist (17,7%).
- 43 Vastusena sellele konkreetsele ja DHL-i olukorrale suunatud argumentatsioonile väitsid hagejad üldiselt, et „asjaolu, et üks otsene konkurent saab ühepoolset toetust,

viib kahtlemata selleni, et mõjutatakse selle eelistatud ettevõtja konkurendi olukorda turul”. Nad lisasid, et nende kasvumäära tõus turul „ei välista nende õigust kohtusse pöörduda, vaid rõhutab üksnes nende erilist turuolukorda ja sellest tulenevat õigust kohtusse pöörduda, et vastustada Itaalia riigi poolt tema konkurendi kasuks võetud meetmeid, mis tekitasid konkurentsimoonutusi”. Sellegipoolest ei esitanud hagejad ühtegi konkreetset tõendit selle kohta, et DHL-i konkurentsialane olukord oleks oluliselt paremini arenenud ilma kõnealuste meetmeteta.

- 44 Neil asjaoludel ei suutnud hagejad tõendada, et vaidlustatud otsusega heaks kiidetud meetmed võiksid oluliselt mõjutada nende olukorda kõnealusel turul. Selles suhtes ei ole piisav, et need meetmed — nagu see on kõigi ainult ühte ettevõtjat eelistavate finantsmeetmetega — võiksid teataval viisil mõjutada turul esinevaid konkurentsi-suhteid.

- 45 See järeldus ei ole vastuolus Esimese Astme Kohtu arutlusega ülalviidatud kohtuasjas Ducros v. komisjon, mille tulemusena Esimese Astme Kohus tunnistas vastuvõetavaks hagi, mis hagejate sõnul olevat esitatud käesoleva asjaga võrreldavates tingimustes. Tegelikult, erinevalt DP-st ja DHL-ist, esitas Ducros kaebuse konkurendile antud abi vastu ja oli ainus haldusmenetluses osalenud ettevõtja (kõnealuse kohtuotsuse punkt 35). Muuhulgas oli antud turu üks eripärasid see, et asjaomaste äriühingute turuosasid oli raske kindlaks määrata (kõnealuse kohtuotsuse punkt 38). Lõpuks põhjustas Ducros' kaebuse ja hilisema hagi asjaolu, et Ducros ja kõnealuse abi saaja olid osalenud sama riigihanke pakkumismenetluses ja et vastu võeti abi saaja pakkumine, mitte aga Ducros' oma; viimase jaoks oli sellel riigihankel

arvestatav tähendus, kuna see moodustas olulise osa tema aastakäibest (kõnealuse kohtuotsuse punktid 4, 5 ja 39). Käesolevas asjas puuduvad hagejate põhiargumendides taolised konkreetse asjaolud, mis individualiseerisid Ducros'd.

- 46 Kuna vaidlustatud otsus võeti vastu EÜ artikli 88 lõikes 2 sätestatud ametliku uurimismenetluse lõppedes, ei ole sobiv hagejate viide ülalviidatud kohtuasjale *Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum v. komisjon* (punktid 53 ja 54) — mille järgi ühenduse poolt esitatud hagi on vastuvõetav, kui üksnes mõned selle liikmed on kõnealuse abi saaja otsesed konkurendid —, kuna tolles asjas käsitletud otsus oli vastu võetud üksnes esialgse uurimise tagajärjel. Seega ei saa hagejad käesolevas asjas kuidagi tugineda kohtupraktikale, mille kohaselt, kui komisjon tõdeb ametlikku uurimismenetlust avamata esialgse uurimise raames, et riigiabi on kokkusobiv ühisturuga, tuleb EÜ artikli 88 lõike 2 järgseid huvitatud isikuid, kellele ametliku uurimismenetluse avamise korral antakse tagatised, pidada seda tõdemust edastanud otsusega isiklikult puudutatuks (ülalviidatud kohtuasi *BP Chemicals v. komisjon*, punktid 82 ja 89).

- 47 Igal juhul ei jäetud hagejaid ilma EÜ artikli 88 lõikega 2 tagatud menetlusõigustest, kuna komisjon oli nõuetekohaselt kutsunud huvitatud isikuid esitama oma märkusi ametliku uurimismenetluse raames. Vaatamata kahele Euroopa Ühenduste Teatajas 27. novembril 1998 (EÜT C 367, lk 5) ja 3. veebruaril 1999 (EÜT C 28, lk 5) avaldatud kutsele, hoidusid hagejad selles menetluses osalemisest. Lõpuks ei piisa ainuüksi asjaolust, et hagejad on ülalmainitud sätte tähenduses huvitatud isikud, nende individualiseerimiseks analoogselt vaidlustatud otsuse adressaadiga (ülalviidatud kohtuasi *BP Chemicals v. komisjon*, punkt 73).

- 48 Eelnevast tuleneb, et hagejad ei ole suutnud tõendada, et vaidlustatud otsus neid isiklikult puudutab, st et ta puudutab neid teiste ettevõtjatega võrreldes eripäraselt, nagu nad oleksid selle otsuse adressaadid.
- 49 Järelikult tuleb hagi kui vastuvõetamatu jätta läbi vaatamata, ilma et oleks vajalik hinnata, kas hagejatel on põhjendatud seaduslik huvi kohtusse pöörduda.

Kohtukulud

- 50 Kodukorra artikli 87 lõike 2 kohaselt kannab kohtuvaidluse kaotanud pool kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna hagejate nõudeid ei rahuldatud, tuleb neilt välja mõista komisjoni kohtukulud vastavalt viimase nõudele ning nad kannavad ise oma kohtukulud. Kuna Itaalia Post esitas nõude kohtukulud hagejatelt välja mõista, tuleb neilt välja mõista ka selle menetlusse astuja kohtukulud.
- 51 Kodukorra artikli 87 lõike 4 kohaselt kannavad menetlusse astunud liikmesriigid ise oma kohtukulud. Seega kannab Itaalia Vabariik ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (teine, laiendatud koda)

määrab:

1. Jätta hagi kui vastuvõetamatu läbi vaatamata.
2. Jätta hagejate kohtukulud nende endi kanda ja mõista neilt välja nii komisjoni kui ka Poste Italiane SpA kohtukulud. Itaalia Vabariik kannab ise oma kohtukulud.

27. mail 2004 Luxembourgis.

Kohtusekretär

H. Jung

Koja esimees

J. Pirrung